

Основні етапи формування соціо-еколого-економічних стратегій розвитку міських територій

В.О. Лук'янихін, к.е.н., О.В. Циганенко, аспірант
Сумський державний університет
40007 Україна, м.Суми, вул. Римського-Корсакова,2

Соціо-еколого-економічний розвиток міських територій являє собою об'єктивний процес, що відбувається під впливом історичних, географічних, ресурсних, демографічних та інших факторів.

Модель соціо-еколого-економічного розвитку не може виглядати як універсальна схема, оскільки вона відбиває об'єктивні умови, історичні тенденції, своєрідність культури населення того чи іншого міста.

Після прийняття Конституції України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування отримали можливість приймати рішення щодо перспективних напрямів розвитку громад, провадити більш незалежну від держави власну економічну політику.

У цих умовах нагальним завданням є наукова розробка соціо-еколого-економічних стратегій розвитку міст. Визначення власної моделі соціо-еколого-економічного розвитку – важлива й необхідна справа керівників структурних підрозділів адміністрації міста, експертів та вчених. При її вирішенні необхідно враховувати сучасний стан економіки міста, його ресурсний потенціал, особливості соціально-політичних відносин, його географічне положення – тобто можливості міської території. Виходячи з цього, слід визначити мету, якої має досягти місто в своєму соціо-еколого-економічному розвитку. Мета стратегічного розвитку – забезпечення виходу з кризи й створення умов для соціо-еколого-економічного розвитку міст.

Наступним етапом розробки стратегії є визначення методів її досягнення. Сукупність заходів, що застосовують органи місцевої влади для досягнення стратегічної мети, є стратегічною політикою. Ця політика починається з визначення необхідних фінансових, виробничих і людських ресурсів, які необхідні для реалізації стратегічної мети. Наступним етапом формування

стратегій є розробка механізму реалізації стратегічної мети, тобто визначаються заходи місцевої влади щодо регулювання економіки в основних її сферах, створюються необхідні інституції, фонди, залучаються кошти для вирішення тих чи інших стратегічних завдань. Оскільки одночасне вирішення всіх завдань рідко буває можливим, виокремлюють пріоритетні цілі на кожному етапі здійснення стратегії. Пріоритетні цілі групують за трьома напрямками: економічними, соціальними та екологічними.

Реалізація стратегій соціо-еколого-економічного розвитку передбачає формування відповідної законодавчої бази, що забезпечувала б впровадження нових заходів щодо реформування економіки через здійснення стратегічної політики.

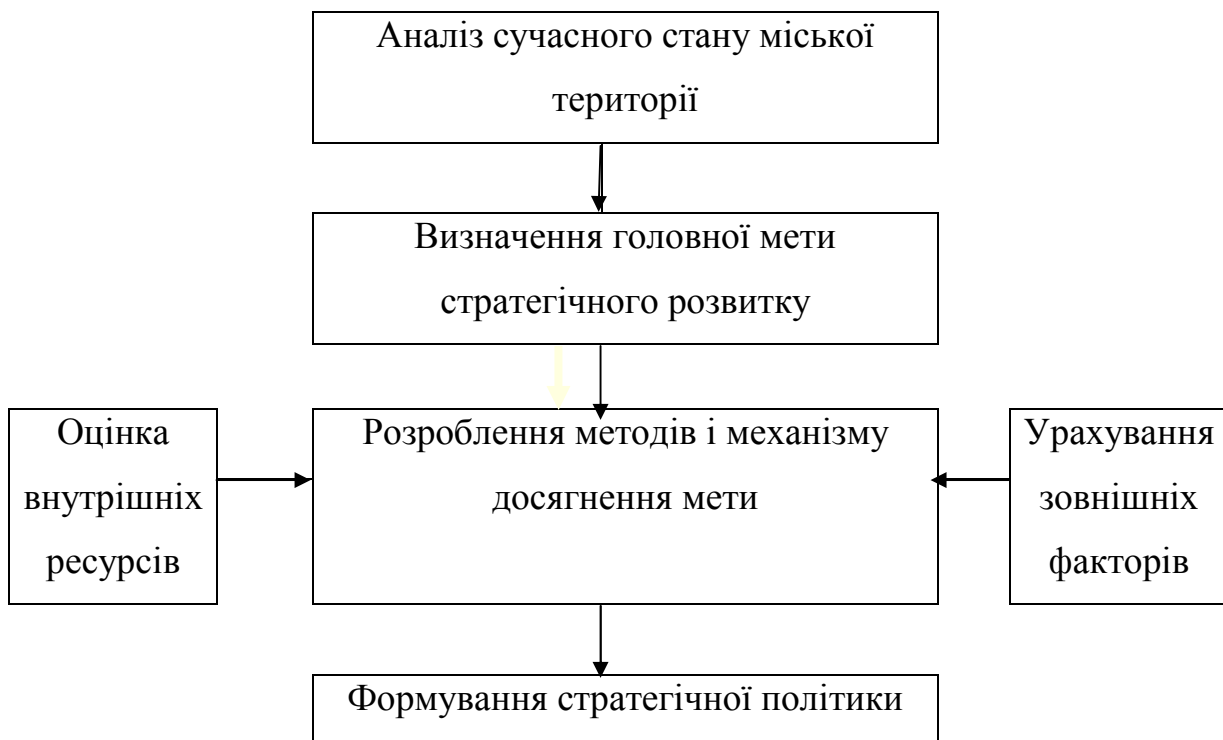

Рис.1 – Схема формування соціо-еколого-економічної стратегії розвитку міста

Таким чином стратегія соціо-еколого-економічного розвитку міст (рис.1) повинна стати основою для розробки нормативно-правових актів, програм і проектів щодо регулювання планування і забудови, стимулювання інвестиційної діяльності, наповнення й раціонального використання місцевих бюджетів для забезпечення територіального розвитку.

